

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: "N_SYS s.r.o.", IČO 25254405
sídlem Krásnohorské 1748, 547 01 Náchod
zastoupena advokátem JUDr. Karlem Vlčkem
sídlem U Hostavického potoka 787/37, 198 00 Praha 9

proti
žalovanému: Český telekomunikační úřad
sídlem Sokolovská 219/58, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného z 15. 5. 2024, č. j. ČTÚ-7773/2024-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně je poskytovatelkou veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a na soud se obrátila proto, že nesouhlasí s tím, že by spáchala přestupek podle § 118 odst. 14 písm. u) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon č. 127/2005 Sb.“). Přestupku se měla dopustit tím, že v rozporu se svojí zákonnou informační povinností neoznámila zákazníkům, kterým poskytuje služby elektronických komunikací, řádně a včas jednostrannou změnu smluvních podmínek.

2. Jádrem sporu je výklad § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb., který stanoví podmínky, za nichž může poskytovatel veřejně dostupných služeb elektronických komunikací (dále též „poskytovatel“) přistoupit k jednostranné změně smlouvy.

2. Obsah správního spisu

3. Soud ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti.
4. Správní orgán I. stupně zahájil dne 12. 9. 2022, po předběžném šetření žádosti podané jedním ze zákazníků žalobkyně, kontrolu plnění oznamovací povinnosti podle § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. ve věci jednostranné změny smluvních podmínek s platností od 1. 6. 2022.
5. O zjištěných skutečnostech sepsal správní orgán dne 20. 10. 2022 protokol o kontrole, který žalobkyni doručil stejný den.
6. Kontrolou bylo zjištěno, že žalobkyně zaslala dne 17. 5. 2022 e-mailem a dne 26. 5. 2022 poštou účastníkům, kteří hradí službu měsíčně, oznámení o jednostranné změně smlouvy, kterou se s platností od 1. 6. 2022 zvyšuje cena za poskytované služby (poskytování připojení k internetu). Obdobné oznámení o jednostranné změně smlouvy s platností od 1. 7. 2022 bylo zasláno dopisem dne 28. 6. 2022 účastníkům, kteří hradí své služby čtvrtletní platbou a kteří neuvedli ve smlouvě e-mailovou adresu. Dle protokolu o kontrole zasláná oznámení neobsahovala řádné poučení o zákonném právu vypovědět závazek ze smlouvy, pokud účastník nebude se změnou souhlasit. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně své informační povinnosti nedostála v zákonem stanovené lhůtě, tj. nejpozději 1 měsíc před nabytím účinnosti změny smlouvy. Oznámení o jednostranné změně smlouvy bylo účastníkům zasláno po zákonné lhůtě, tedy po 30. 4. 2022, resp. po 31. 5. 2022.
7. Správní orgán proto kontrolu uzavřel se zjištěním, že žalobkyně svým jednáním porušila povinnosti stanovené v § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb., neboť v textové podobě jasným a srozumitelným způsobem neinformovala účastníky o veškerých změnách smluvních podmínek nejpozději 1 měsíc před nabytím účinnosti změny smlouvy a zároveň je neinformovala o jejich právu vypovědět závazek ze smlouvy, jestliže s novými podmínkami nesouhlasí. Nesplnění této zákonné povinnosti se dotklo 7 514 účastníků.
8. Dne 4. 11. 2022 podal zástupce žalobkyně proti kontrolnímu zjištění námitky. Mj. namítal, že oznámení o jednostranné změně smluvních podmínek, včetně poučení o právu smlouvu vypovědět, bylo účastníkům zpřístupněno dne 30. 4. 2022 na žalobkyniných webových stránkách a v tzv. klientské sekci. Podle všeobecných obchodních podmínek žalobkyně platí, že změna smlouvy měla být oznámena způsobem zvoleným pro zasílání vyúčtování. Tímto způsobem byla právě klientská sekce, kam byla již od roku 2020 účastníkům zasílána veškerá vyúčtování služeb. Tento způsob oznámení byl zvolen i z toho důvodu, že z žalobkyniny praxe vyplývá, že informování e-mailem nebo prostřednictvím pošty je neúčinné a nese riziko, že adresát se s odeslanou informací nikdy neseznámí. Žalobkyně má proto za to, že o změně smluvních podmínek účastníky informovala řádně a včas uveřejněním oznámení v klientské sekci.
9. Námitky byly přípisem ze dne 25. 11. 2022 zamítnuty, čímž byla kontrola ukončena. Podle správního orgánu I. stupně všeobecné obchodní podmínky neobsahovaly sdělení, že vyúčtování bude účastníkům zasíláno do klientské sekce a tento způsob zasílání není uveden ani ve formulářové smlouvě o poskytování služeb, kterou žalobkyně s účastníky sjednává. Proti tvrzení žalobkyně stojí skutečnost, že na jejím webu v době provádění kontroly, a ještě i dne 3. 11. 2022, byl zveřejněn dokument označený „Informace k fakturaci“, v němž je

explicitně uvedeno, že: „Všechny faktury jsou zasílány na zákazníkem uvedenou e-mailovou adresu. V případě neuvedení e-mailové adresy je upozornění na první fakturu zasláno poštou“.

10. Správní orgán I. stupně uznal příkazem ze dne 25. 8. 2023, č. j. ČTÚ-15 081/2023-635/II. – vyř. ŠtB, žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 4 písm. u) zákona č. 147/2005 Sb. a přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Příkaz byl žalobkyni doručen dne 28. 8. 2023. Podáním odporu ze dne 4. 9. 2023 byl uložený příkaz zrušen.
11. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 1. 2. 2024, č. j. ČTÚ-15 081/2023-635/VI. vyř. – ŠtB, byla žalobkyně opět uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 4 písm. u) zákona č. 147/2005 Sb. a přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Za uvedené přestupky jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši 1 400 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení vy výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasný rozklad.
12. Výrokem I. napadeného rozhodnutí předseda Rady žalovaného zrušil výrok, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle zákona o ochraně spotřebitele, a výrok o uložení pokuty. V této části vrátil věc k novému projednání. Výrokem II. napadeného rozhodnutí naopak předseda Rady potvrdil výrok prvoinstančního rozhodnutí, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle zákona č. 127/2005 Sb. Potvrzen byl i výrok o uložení povinnosti nahradit náklady řízení.

3. Obsah žaloby

13. Žalobkyně se domáhá zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný částečně zamítl její rozklad podaný proti prvostupňovému rozhodnutí. Napadeným výrokem žalovaný potvrdil výrok, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 14 písm. u) zákona č. 127/2005 Sb., a výrok, kterým jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
14. Žalobkyně je přesvědčena, že napadené rozhodnutí je v napadeném rozsahu nepřezkoumatelné, nezákonné a že je založeno na nesprávném právním posouzení požadavků na oznámení jednostranné změny smlouvy podle § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. a na nesprávné aplikaci § 118 odst. 14 písm. u) téhož zákona.
15. V **prvním žalobním bodě** připomíná, že správní orgány založily svá rozhodnutí na závěru, že oznámení zveřejněné v klientské sekci bylo z hlediska § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. nedostatečné a zákazníci byli o jednostranné změně smlouvy informováni až e-maily rozeslanými dne 17. 5. 2022, případně dopisy rozeslanými dne 26. 5. 2022 a dne 28. 6. 2022. Tyto e-maily a dopisy neobsahovaly poučení o možnosti výpovědi smlouvy, obsahovaly však odkaz na oznámení v klientské sekci. Podle správních orgánů nebylo oznámení umístěné v klientské sekci dostačující, neboť tento způsob oznamování změn smlouvy nebyl výslovně sjednán ve smluvních podmínkách. Takový požadavek však ze zákona nevyplývá. Na rozdíl od předchozí právní úpravy totiž zákon nestanoví žádné konkrétní požadavky na způsob oznámení jednostranné změny smlouvy, toliko uvádí, že se tak má dít jasným a srozumitelným způsobem. Stanovisko žalovaného zveřejněné v Monitorovací zprávě č. 3/2022, na něž žalovaný i správní orgán I. stupně odkazují a ze kterého vyplývá, že oznámení jednostranné změny smlouvy má být uvedeno přehledně, transparentně, ideálně na první straně vyúčtování, zjevně vychází z předchozí právní úpravy (účinné do 31. 12. 2021), v níž

bylo oznamování jednostranných změn vázáno na způsob, který si účastník zvolil pro zasílání vyúčtování.

16. Žalobkyně tedy přistoupila k jednostranné změně smlouvy v době, kdy došlo k zásadní změně právní úpravy, která zcela změnila požadavky na způsob oznamování, a nebyla dosud známá žádná rozhodovací praxe žalovaného. Domnívala se proto, že postupuje v souladu se zákonem, když zákazníky jasně a srozumitelně informovala o změně smlouvy v klientské sekci, do níž jim zasílala vyúčtování a která byla primárním komunikačním kanálem ve věcech uzavírání smluv či jejich změn. Výklad žalovaného, který tento způsob informování odmítá, je překvapivý a není blíže odůvodněn ani opřen o soudní či jinou rozhodovací praxi. Žalovaný odmítl žalobkyninu argumentaci s tím, že je nesprávná, ale nesdělil přitom úvahy, kterými se při výkladu právních předpisů řídil. To zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a vadu nesprávného právního posouzení.
17. Ve **druhém žalobním bodě** má žalobkyně za to, že požadavky kladené na řádné informování byly splněny kombinací oznámení v klientské sekci a rozeslaných e-mailů a dopisů. V této souvislosti odkazuje na rozsudek ve věci C-375/15, v němž se Soudní dvůr věnoval výkladu směrnice o platebních službách na vnitřním trhu¹, konkrétně ustanovení, která upravují oznamování změn smluv o poskytování platebních služeb prostřednictvím internetových stránek online bankovníctví. Podle žalobkyně rozhodnutí poskytuje analogické vodítko pro výklad právní úpravy v zákoně č. 127/2005 Sb.
18. Soudní dvůr v této věci konstatoval, že změny rámcové smlouvy sdělené poskytovatelem platebních služeb prostřednictvím schránky elektronické pošty začleněné do online bankovníctví lze považovat za poskytnuté na trvanlivém médiu, pokud jsou splněny dvě podmínky. Zaprvé, stránky online bankovníctví musí uživateli umožnit uchovávat poskytnuté informace po přiměřenou dobu, včetně možnosti kopírování, aniž by byla možná jakákoli jednostranná změna jejich obsahu ze strany poskytovatele. A zadruhé, zároveň se zveřejněním informací v online bankovníctví musí poskytovatel uživateli aktivně oznámit, že byly informace zveřejněny v online bankovníctví.
19. Žalobkyně se domnívá, že oba požadavky plynoucí z rozhodnutí Soudního dvora v posuzované věci splnila. Klientská sekce splňuje první podmínku, protože umožňuje zákazníkům uchovávat informace po dobu existence zákaznického profilu. Jednostranná změna obsahu není po jeho vložení do klientské sekce možná. Druhý požadavek byl splněn zasláním notifikačních e-mailů či dopisů. Okamžik řádného informování, včetně seznámení s možností vypovědět smlouvu, tak nastal nejpozději okamžikem jejich rozeslání.
20. Žalobkyně přiznává, že se dopustila pochybení, když nedodržela měsíční lhůtu, ve které měla změnu smlouvy oznámit. Má však za to, že jinak zákazníky informovala řádně a v plném rozsahu, a to včetně poučení o právu vypovědět smlouvu. Pochybení stran lhůty mělo vliv pouze na okamžik nabytí účinnosti smlouvy (změna smlouvy nabyla účinnosti později než 1. 6. 2022, případně 1. 7. 2022), ale nemohlo vést k závěru, že by žalobkyně spáchala přestupek, který jí je kladen za vinu.
21. Ve **třetím žalobním bodě** žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné. Žalovaný totiž ve vztahu k posouzení, zda se žalobkyně dopustila agresivní obchodní praxe podle zákona o ochraně spotřebitele, dospěl k závěru, že bezpečnostní opatření

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. 11. 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, Úř. věst. L 319.

(označované jako „Bezpečný internet“), které bylo důvodem jednostranného zvýšení ceny, představují službu, kterou žalobkyně dodala, aniž by si ji zákazníci objednali. V takovém případě však „Bezpečný internet“ nemůže být zároveň veřejně dostupnou službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 odst. 3 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb. Žalobkyně proto při oznámení jednostranné změny smlouvy nevystupovala jako poskytovatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, tudíž se na ni nevztahovaly požadavky plynoucí z § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. Z povahy věci pak nemohla spáchat ani přestupek podle § 118 odst. 14 písm. e) zákona č. 127/2005 Sb. Žalovaný proto aplikoval nesprávný právní předpis, což činí napadené rozhodnutí nezákonným.

22. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud zrušil výrok II. napadeného rozhodnutí, vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

4. Vyjádření žalovaného

23. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby ji soud zamítl. Odkázal přitom na odůvodnění napadeného rozhodnutí a v relevantních částech také na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
24. K **prvnímu žalobnímu bodu** žalovaný uvádí, že úvahy, kterými se řídil při výkladu právních předpisů, předestřel na několika stranách napadeného rozhodnutí, a má za to, že tak učinil zcela v souladu s požadavky, které na řádné odůvodnění klade zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.
25. Novelou zákona č. 127/2005 Sb. se s účinností od 1. 1. 2022 sice změnila úprava informování účastníka o jednostranné změně smlouvy, smysl této úpravy však zůstal zachován. Ve všeobecných obchodních podmínkách žalobkyně se uvádí, že informací o jednostranné změně smlouvy je povinna poskytnout účastníkovi způsobem, který si zvolil pro zasílání vyúčtování. K dodržení zákonné povinnosti stačilo, aby se žalobkyně řídila vlastními všeobecnými obchodními podmínkami, o překvapivé interpretaci zákona tudíž nelze mluvit.
26. Žalobkyně přiznává klientské sekci význam a funkce, které nejsou reálné, neboť se neslučují s tím, jak je klientská sekce definována v jejích všeobecných obchodních podmínkách. V tomto žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde pojednal o smluvně zakotveném účelu klientské sekce. Z něj plyne, že účastník mohl stěží očekávat, že bude o jednostranné změně smlouvy informován prostřednictvím klientské sekce.
27. Argumentace k **druhému žalobnímu bodu** se podle žalovaného zcela rozchází se zněním i smyslem právní úpravy. Účinky jednostranné změny se neodvíjejí od toho, kdy poskytovatel oznámí tuto změnu účastníkům. Poskytovatel se nejprve rozhodne, k jakému datu hodlá změnu provést, a pak o tom v zákonem stanovené lhůtě informuje účastníky. Nelze přijmout představu, že změna smlouvy nabude účinnosti až v závislosti na tom, kdy došlo k jejímu řádnému oznámení účastníkům. Pokud by takový výklad platil, k pochybení spočívajícím v nevyrozumění účastníka o změně smlouvy v zákonem stanovené lhůtě by nikdy dojít nemohlo.
28. Žalovaný neshledává vnitřní rozpornost, kterou žalobkyně argumentuje ve **třetím žalobním bodě**. Žalobkyně zřejmě přehlédla pasáž napadeného rozhodnutí, která výslovně uvádí, že pro účely aplikace zákona o ochraně spotřebitele se nemusí jednat o službu elektronických komunikací podle definice v zákoně č. 127/2005 Sb. Žalobkyně v postavení poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací uzavřela se zákazníky smlouvy o

poskytování těchto služeb, které hodlala v roce 2022 jednostranně změnit. Pokud měla za to, že přitom nejednala v postavení poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, pak bylo na místě, aby sdělila, jakou smlouvu hodlala jednostranně změnit.

5. Posouzení věci soudem

29. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci řízení souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
30. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
31. Žaloba není důvodná.

5.1 Námitka nepřezkoumatelnosti a nesprávného výkladu § 63b odst. 5

32. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
33. Nepřezkoumatelné je rozhodnutí, jež je nesrozumitelné, spočívá na nedostatku důvodů nebo jehož odůvodnění je ve vztahu k výroku nejednoznačné. Nepřezkoumatelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS z 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám, kvůli kterým skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (např. rozsudek NSS z 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Soud má za to, že napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí.
34. Žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že žalovaný pouze odmítl jí předestřený výklad zákona jako nesprávný, aniž by představil důvody, které jej k tomuto závěru vedly. To však není pravda. Žalovaný srozumitelně vysvětlil důvody, pro které došel k závěru, že oznámení jednostranné změny smlouvy skrze klientskou sekci nenaplnilo zákonné požadavky (str. 5 až 9 napadeného rozhodnutí). Koneckonců žalobkyně sice namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, vzápětí však sama polemizuje s věcnými důvody, které žalovaného k tomuto závěru vedly.
35. Žalobkyně dále namítá, že napadený rozsudek trpí vadou nesprávného právního posouzení způsobu informování o jednostranné změně smlouvy.
36. Jádrem sporu o právní posouzení je otázka, zda žalobkyně dodržela náležitosti, za nichž může jednostranně změnit smluvní podmínky. Tyto náležitosti jsou upraveny v § 63b odst. 5 větě první zákona č. 127/2005 Sb., která stanoví, že *poskytovatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, jiné než je interpersonální komunikační služba nezávislá na číslech, může změnit smluvní podmínky, je-li to ujednáno a jestliže v textové podobě jasným a srozumitelným způsobem informoval účastníka o veškerých změnách smluvních podmínek nejpozději 1 měsíc před nabytím účinnosti změny smlouvy a zároveň ho informoval o jeho právu vypovědět závazek ze smlouvy, aniž by mu vznikly jakékoli další náklady, jestliže s novými podmínkami nesouhlasí*.
37. Citované ustanovení podmiňuje jednostrannou změnu smluvních podmínek splněním dvou náležitostí: 1) možnost změnit smluvní podmínky musí být ujednána a 2) poskytovatel musí

řádně a včas informovat účastníka o změně smlouvy a o jeho právu smlouvu vypovědět, pokud se změnou nesouhlasí.

38. V dané věci je spornou pouze druhá z náležitostí. Totiž právě za nedodržení informační povinnosti byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 14 písm. u) zákona č. 127/2005 Sb. Toho se dopustí podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací tím, že *nevyrozumí účastníka v zákonem stanovené lhůtě o změně smlouvy nebo o jeho právu bez sankce vypovědět závazek ze smlouvy podle § 63b odst. 5*.
39. Informační povinnost poskytovatele se vztahuje ke dvěma informacím. Zaprvé, poskytovatel musí účastníka v textové podobě jasným a srozumitelným způsobem informovat o samotné změně smlouvy. Zadruhé, musí účastníka poučit o jeho právu vypovědět závazek ze smlouvy, jestliže se změnou smlouvy nesouhlasí. Obě tato sdělení musí poskytovatel vůči účastníkovi učinit nejpozději 1 měsíc před nabytím účinnosti změny smlouvy. Pokud nejsou výše uvedené informace sděleny v zákonné lhůtě, jsou neúplné nebo sdělení zcela absentuje, jednostranná změna smlouvy nemůže nabýt účinnosti.
40. Správní orgány založily svá rozhodnutí na závěru, že žalobkyně pochybila tím, že včas neoznámila úmysl provést jednostrannou změnu smlouvy. K rozeslání e-mailů, jejichž obsahem bylo oznámení o změně smlouvy, totiž došlo až 17. 5. 2022, k rozeslání dopisů se stejným obsahem těm účastníkům, kteří neuvedli e-mailovou adresu, pak došlo až 26. 5. 2022 (účastníkům, kteří hradili služby měsíční úhradou) a 28. 6. 2022 (účastníkům, kteří hradili své služby čtvrtletně). Změna smlouvy přitom měla nabýt účinnosti již 1. 6. 2022, respektive 1. 7. 2022. Účastníci tak byli informováni o změně smlouvy až po zákonné měsíční lhůtě. Rozeslaná oznámení navíc neobsahovala poučení o možnosti vypovědět smlouvu. Tím byla naplněna výše citovaná skutková podstata přestupku.
41. Žalobkyně nepopírá, že oznámení zaslaná skrze e-maily a dopisy neobsahovala poučení o možnosti vypovědět smlouvu. Stejně tak nepopírá, že byly odeslány až v květnu, respektive v červnu, tedy po lhůtě, která uplynula 30. 4. 2022, respektive 31. 5. 2022. Tvrdí ale, že zákonné informační povinnosti dostala již dne 30. 4. 2022, kdy informovala účastníky o změně smlouvy prostřednictvím oznámení, které zveřejnila na svém webu a v klientské sekci. Toto oznámení obsahovalo i poučení o právu vypovědět smlouvu. Byla tudíž dodržena jak lhůta, tak obsahové náležitosti sdělení o změně smlouvy. Správní orgány však došly k závěru, že oznámení učiněné skrze klientskou sekci nelze považovat za jasný a srozumitelný způsob informování. Soud se proto zabýval otázkou, zda oznámení v klientské sekci naplnilo zákonné požadavky.
42. Cílem informační povinnosti poskytovatele je, aby druhá smluvní strana informace o připravované změně a jejím obsahu obdržela a měla možnost se s ní seznámit. Vzhledem k tomu, že účastník má právo změnu smlouvy odmítnout a smlouvu vypovědět, resp. s nečinností se spojuje přijetí, je nezbytné, aby měl skutečnou možnost se o změně snadno dostupným způsobem dozvědět.
43. Zákon neurčuje, jakou konkrétní formou musí být informace oznámeny, toliko stanoví, že se tak musí stát *v textové podobě jasným a srozumitelným způsobem*. Je proto třeba souhlasit se žalobkyní, že zákon nestanoví, že by způsob informování o jednostranné změně smlouvy musel být výslovně sjednán ve smluvních podmínkách. Na druhou stranu je soud obdobně jako žalovaný přesvědčen, že pokud si poskytovatel s druhou smluvní stranou dohodne konkrétní způsob informování, který naplňuje zákonné požadavky a je jasný a srozumitelný, je třeba za jasný a srozumitelný považovat právě ten způsob, který byl mezi

oběma stranami smluvně ujednán. Účastník v postavení slabší smluvní strany totiž v souladu se smlouvou očekává, že o tak významném právním jednání, jakým je jednostranná změna smlouvy, bude informován výhradně smluveným způsobem a nikoli způsobem jiným.

44. Pokud způsob oznamování změn smlouvy ujednán nebyl, pak je za jasný a srozumitelný třeba považovat pouze takový způsob oznámení, který účastník mohl vzhledem k okolnostem očekávat. Soud se přiklání k názoru správních orgánů, že dostatečným způsobem informování zpravidla bude oznámení změny ve vyúčtování, v e-mailu, či v jeho příloze, zaslaném na účastníkovu adresu elektronické pošty nebo v dopise adresovaném účastníkovi na jeho kontaktní adresu. Z napadeného a prvostupňového rozhodnutí, ani z výše uváděné Monitorovací zprávy č. 3/2022 nevyplývá, že by v souladu se zákonem byly pouze tyto způsoby informování. Přípustné jsou jistě i jiné způsoby. Musí však být vždy zvolena taková forma, která co nejvíce eliminuje riziko, že informace bude pro účastníka nesrozumitelná nebo že by ji mohl přehlédnout. Za nedostatečný způsob je proto zpravidla třeba považovat pouhé zveřejnění informací na webových stránkách poskytovatele, neboť od účastníka nelze očekávat, není-li to ujednáno, že bude takové stránky pravidelně navštěvovat. V případě oznámení zveřejněném na webu je třeba trvat na tom, že účastník musí být na existenci oznámení v dostatečném předstihu upozorněn. Jen tak dojde k naplnění požadavku jasnosti a srozumitelnosti.
45. Soud se proto zabýval otázkou, zda oznámení zveřejněné v klientské sekci bylo způsobem informování o jednostranné změně smlouvy, který mohli účastníci očekávat.
46. Z formulářové smlouvy o poskytování služeb, kterou žalobkyně s účastníky sjednává a jejíž obsah je soudu znám ze správního spisu, žádný zvláštní způsob informování o změnách smlouvy nevyplývá. O klientské sekci tato formulářová smlouva vůbec nepojednává. Podle bodu 4.2 této smlouvy jsou ale její nedílnou součástí všeobecné obchodní podmínky (dále jen „VOP“) a další přílohy v nich uvedené. Soud proto zkoumal, zda je způsob informování o jednostranných změnách smlouvy upraven v těchto obchodních podmínkách.
47. Ze správního spisu vyplývá, že s účinností od 1. 5. 2022 žalobkyně vydala nové VOP (dále jen „nové VOP“), které nahradily předchozí VOP účinné od 1. 4. 2022 do 30. 4. 2022 (dále jen „staré VOP“). V této souvislosti je nezbytné dva skutky, kterých se žalobkyně dopustila, posuzovat zvlášť. Pro řádné právní posouzení je totiž nezbytné aplikovat ve vztahu ke každému ze skutků jiné VOP.

5.1.1 Oznámení změny smlouvy účinné od 1. 6. 2022

48. Správní orgány prokázaly, že prvního skutku se žalobkyně dopustila tím, že neinformovala v zákonné lhůtě účastníky, kteří hradili své služby měsíční platbou, že s účinností od 1. 6. 2022 dochází ke změně smlouvy (ceníku). Lhůta pro oznámení uplynula 30. 4. 2022, k rozeslání informačních e-mailů a dopisů ale došlo až 17. 5. a 26. 5. 2022. Tato oznámení navíc neobsahovala poučení o účastníkově právu smlouvu vypovědět.
49. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je „*přestupek spáchán v době kdy pachatel konal nebo v případě opomenutí byl povinen konat. Není rozhodující kdy následek nastane nebo kdy měl nastat.*“ První skutek, který spočíval v žalobkynině opomenutí informovat v zákonné lhůtě, byl proto spáchán již okamžikem uplynutím této lhůty, tedy dne 30. 4. 2022. V době spáchání prvního skutku byly platné a účinné staré VOP.

50. Z napadeného rozhodnutí i obsahu správního spisu je zřejmé, že správní orgány vycházely ze znění nových VOP. Rovněž žalobkyně v průběhu správního řízení odkazovala výhradně na nové VOP. K oznámení o změně smlouvy na webu a v klientské sekci přitom došlo poslední den lhůty, který připadl na 30. 4. 2022, tedy ještě za účinnosti starých VOP. Soud má proto za to, že oznámení změny smlouvy v klientské sekci měly správní orgány posuzovat ve vztahu k v té době účinným starým VOP, nikoli k VOP novým.
51. Z tohoto důvodu musel soud ve vztahu k prvnímu skutku korigovat některé závěry žalovaného vyslovené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nutnost této dílčí korekce ale není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je založeno na správných skutkových závěrech, ostatně ani žalobkyně to v žalobě nezpochybňuje, a v zásadě též na správné právní argumentaci. Drobné nesprávnosti, jakými je třeba užití nesprávné normy (např. z hlediska jejího časového znění), aniž by však tato vada mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí v jeho výsledku (i norma užitá dle správné aplikace intertemporálních pravidel vede nepochybně k témuž výsledku), samy o sobě nejsou důvodem zrušení přezkoumávaného rozhodnutí [srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol.: *Soudní řád správní: Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019; komentář k § 78, bod 6; obdobně též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87, č. 1926/2009 Sb. NSS]. V posuzované věci správní orgány aplikovaly správnou právní úpravu, avšak vycházely z nesprávných VOP (téhož pochybení se ve svých podáních opakovaně dopustila i sama žalobkyně). Tato vada však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť soud má za to, že i správná aplikace VOP vede k témuž výsledku.
52. Soud se tedy zabýval tím, zda staré VOP obsahují ujednání o způsobu informování o jednostranné změně smlouvy.
53. Podle bodu 8.7 starých VOP si žalobkyně vyhradila „*právo jednostranně provádět změny ve struktuře a rozsahu cen za poskytování Služeb uvedených v Ceníku nebo cenové ujednání, je však povinn(a) takovou změnu Zákazníkovi oznámit alespoň 14 kalendářních dní předem*“.
54. Výše citované ustanovení neobsahuje ujednání o způsobu informování o jednostranných změnách smlouvy (ceníku). Jeho znění navíc bylo v době spáchání přestupku v rozporu se zákonnou úpravou, neboť zkracovalo zákonnou měsíční lhůtu na 14 dní (podle § 1812 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, by se k tomuto bodu VOP nepřihlíželo). Jak již bylo uvedeno výše, způsob informování o změnách smlouvy nebyl sjednáván ani v účastnických smlouvách.
55. Vzhledem k tomu, že způsob informování o jednostranných změnách smlouvy nebyl mezi žalobkyní a účastníky sjednán, musel se soud zabývat otázkou, zda účastníci mohli vzhledem k dalším okolnostem očekávat, že budou o změně smlouvy informováni prostřednictvím klientské sekce.
56. Ve starých VOP je klientská sekce definována pouze v úvodních ustanoveních jako „*profil každého zákazníka vytvořený při uzavření smlouvy*“, který „*může obsahovat data k připojení zákazníka, detailní výpis hovorů pevné linky a kontaktní údaje zákazníka*“. Klientská sekce tedy podle VOP zjevně nebyla určena jako způsob komunikace s účastníky, sloužila pouze jako profil, v němž účastník mohl dohledat vybrané přihlašovací, kontaktní a další údaje.
57. Žalobkyně opakovaně uváděla, že klientská sekce představovala hlavní způsob komunikace ve věcech uzavírání a změn smluv. Mj. to dokládala tvrzením, že již od roku 2020 je jako výchozí způsob zasílání vyúčtování nastaveno zasílání do klientské sekce, přičemž žádný

z účastníků si nezvolil odlišný způsob zasílání. K tomu zástupce žalobkyně v řízení před správním orgánem I. stupně předložil jako důkaz „vzorové a konečné znění e-mailu z října 2020“, kterým byli účastníci dne 18. 10. 2020 seznámeni s účelem a funkcemi klientské sekce, a zobrazení webové stránky žalobkyně. Obsah těchto dokumentů je soudu znám ze správního spisu.

58. K tomu soud uvádí, že staré VOP zjevně nepočítaly s tím, že by klientská sekce mohla sloužit k uzavírání smluv, oznamování jejich změny či k zasílání vyúčtování. Soud nepochybně, že podle předložených důkazů vyúčtování skutečně byla dostupná v klientské sekci. Ztotožnil se však se závěrem správních orgánů, že znění e-mailu z října 2020 ani zobrazení webové stránky předložené žalobkyní jako důkazy, neprokazují tvrzení, že jako výchozí způsob zasílání vyúčtování bylo nastaveno zasílání do klientské sekce. V jiných dokumentech zveřejněných na webových stránkách totiž žalobkyně uvádí, že faktury jsou účastníkům zasílány na e-mailové adresy uvedené v účastnických smlouvách. V dokumentu označeném jako „Informace k fakturaci“, který byl ještě dne 3. 11. 2022 zveřejněn na žalobkyniných webových stránkách, je výslovně uvedeno, že *„Všechny faktury jsou zasílány na zákazníkem uvedenou e-mailovou adresu. V případě neuvedení e-mailové adresy je upozornění na první fakturu zasláno poštou“*. Z podkladů ke kontrole založených ve správním spise vyplývá, že obdobné oznámení označené jako „Informace k platbám“ bylo zveřejněno i v klientské sekci: *„Daňové doklady a Předpisy k úhradě jsou zasílány na kontaktní e-mailovou adresu. V případě neuvedení e-mailové adresy je první faktura zaslána poštou. Následující faktury se již neposílají a jsou dostupné v klientské sekci“*. Tyto skutečnosti nikterak nenasvědčují tvrzení žalobkyně, že by vyúčtování byla účastníkům zasílána do klientské sekce. Žádné další důkazy k prokázání svých tvrzení žalobkyně v řízení před soudem ani v řízení před správními orgány nepředložila.
59. To, jakým způsobem byla účastníkům zasílána vyúčtování, je podstatné. Na několika místech starých VOP je totiž uvedeno, že o vybraných zásadních skutečnostech týkajících se smluvního vztahu jsou účastníci informováni způsobem, který si zvolili pro zasílání vyúčtování. Tímto způsobem měli být účastníci informováni např. o blížícím se ukončení smlouvy a o možnostech jejího prodloužení (bod. 2.6) nebo o změnách VOP (bod 15.3). Obsah těchto ustanovení zjevně svědčí o tom, že výchozím způsobem komunikace mezi žalobkyní a účastníky ve věcech smluvního vztahu byl způsob, který si účastníci zvolili pro zasílání vyúčtování.
60. Jak bylo uvedeno výše, z formulářové smlouvy o poskytování služeb vyplývá, že žalobkyně s uživateli způsob zasílání vyúčtování nesjednává výslovně, ačkoli to sama na několika místech nových VOP předpokládala. Z informací uvedených na žalobkyniných webových stránkách vyplývá, že vyúčtování byla účastníkům zasílána zpravidla na e-mailové adresy.
61. Soud proto souhlasí se závěrem správních orgánů, že účastníci nemohli očekávat, že budou o jednostranné změně smlouvy informováni skrze klientskou sekci. Ta byla toliko profilem účastníka, v němž byly uvedeny jeho přihlašovací a kontaktní údaje. Žalobkyně navíc neprokázala, že by v době spáchání přestupku vyúčtování účastníkům zasílala primárně do klientské zóny. Podle tehdy účinných VOP klientská zóna zjevně neměla sloužit coby komunikační nástroj mezi žalobkyní a účastníky. Proto bylo v zájmu naplnění požadavku srozumitelného a jasného způsobu informování o změnách smlouvy potřeba doručit oznámení o změně na kontaktní adresy, které účastníci sdělili žalobkyni při sjednávání smlouvy o poskytování služeb. Oznámení zveřejněné dne 30. 4. 2022 na webových stránkách

a v klientské sekci nenaplnilo požadavky kladené na řádné informování o změnách smlouvy v § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb.

62. Ve vztahu k prvnímu skutku se soud, s dílčí korekcí odůvodnění napadeného rozhodnutí stran aplikace VOP, ztotožnil s argumentací žalovaného.

5.1.2 Oznámení změny smlouvy účinné od 1. 7. 2022

63. Druhý skutek spočíval v neoznámení změny smlouvy (ceníku) s účinností od 1. 7. 2022 ve vztahu k některým účastníkům, kteří hradili své služby čtvrtletně. Zákonná lhůta pro oznámení změny smlouvy v tomto případě uplynula dne 31. 5. 2022, žalobkyně přitom tyto účastníky (kteří nesdělili e-mailovou adresu) informovala až dopisy odeslanými dne 28. 6. 2022. V dopisech navíc absentovalo poučení účastníků o jejich právu smlouvu vypovědět.
64. Z odkazu v dopisech zaslaných účastníkům vyplývá, že oznámení o jednostranné změně smlouvy bylo na webových stránkách a v klientské sekci zveřejněno ještě ke dni odeslání těchto dopisů, tedy k 28. 6. 2025. I z dalších skutečností, které jsou mezi stranami nesporné, vyplývá, že k okamžiku spáchání druhého skutku bylo v klientské sekci stále dostupné oznámení o změně smlouvy zveřejněné dne 30. 4. 2022. Soud má proto za to, že byt bylo toto oznámení v klientské sekci zveřejněno za účinností starých VOP, v době spáchání druhého skutku (k 31. 5. 2022, viz obdobně výše bod 50) bylo účastníkům stále dostupné, a proto je třeba jej posuzovat prizmatem, v té době účinných, nových VOP.
65. Nové VOP v bodě 7.8 stanoví, že změny cen služeb představují změnu smlouvy podle bodu 14 těchto podmínek. Podle tohoto bodu byla žalobkyně povinna poskytnout informace o změně cen „způsobem, který si účastník zvolil pro zasílání vyúčtování“. V bodě 14. 3 je rovněž uvedeno, že informace o jednostranné změně smlouvy je žalobkyně povinna účastníkovi poskytnout způsobem, který si zvolil pro zasílání vyúčtování. Soud opakuje, že žalobkyně se bránila tím, že s uživateli způsob zasílání vyúčtování nesjednává výslovně, ačkoli to sama na několika místech nových VOP předpokládá. Dále tvrdila, že vyúčtování bylo již od roku 2020 účastníkům zasíláno do klientské sekce, toto své tvrzení ale nedokázala (viz bod 58). V dokumentu označeném jako „Informace k fakturaci“ a v obdobném oznámení zveřejněném v době spáchání přestupku v klientské sekci je navíc výslovně uvedeno, že „Všechny faktury jsou zasílány na zákazníkem uvedenou e-mailovou adresu. V případě neuvedení e-mailové adresy je upozornění na první fakturu zasláno poštou“.
66. Podle nových VOP je klientská sekce toliko „profilem každého Zákazníka, která může sloužit k uzavření Smlouvy a obsahovat data k připojení Zákazníka, detailní výpis hovorů pevné linky, kontaktní údaje Zákazníka a odkazy na dokumenty obsahující informace dle § 63 odst. 1 EK“. Nové VOP tudíž nepředpokládaly, že by vyúčtování bylo účastníkům zasíláno do klientské sekce. Ani na jiných místech těchto podmínek není stanoveno, že by vyúčtování bylo účastníkům zasíláno tímto způsobem.
67. Soud proto považuje za odůvodněný závěr správních orgánů, že žalobkyně neprokázala, že by mezi ní a účastníky bylo smluvně ujednáno, že vyúčtování bude účastníkům zasílat primárně do klientské sekce. Naopak správní orgány prokázaly na základě znění nových VOP, účastnických smluv a dokumentu označeném jako „Informace k fakturaci“, že způsob zasílání vyúčtování do klientské sekce nebyl smluvně ujednán, z čehož vyplývá, že ani klientská sekce nebyla mezi žalobkyní a účastníky sjednána jako způsob informování o jednostranné změně smluvních podmínek podle § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb.

68. Soud proto souhlasí se správními orgány, že za situace, kdy se žalobkyně zavázala, že bude informovat o změnách smlouvy způsobem, který si účastník zvolil pro zasílání vyúčtování, přičemž ale s účastníky způsob zasílání vyúčtování nesjednávala a k tomuto účelu podle smluvních podmínek nesloužila ani klientská sekce, bylo v zájmu naplnění požadavku jasného a srozumitelného způsobu informování nezbytné, aby oznámení o jednostranné změně smlouvy doručovala adresně (v daném případě e-mailem či dopisem na kontaktní adresy uvedené v účastnických smlouvách).
69. Ve vztahu k druhému skutku se proto soud zcela ztotožnil se závěry žalovaného.
70. Z výše uvedených důvodů soud neshledal důvodnou první žalobní námitku.

5.2 Námitka nesprávného právního posouzení dalších způsobů oznámení

71. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně namítala, že pokud soud dospěje k závěru, že oznámení zveřejněné v klientské sekci nebylo samo o sobě dostatečným způsobem oznámení jednostranné změny smlouvy, má za to, že svou informační povinnost splnila kombinací zveřejnění oznámení v klientské sekci a rozesláním e-mailů a dopisů. Vychází přitom z toho, že pozdní rozeslání e-mailů a dopisů toliko ovlivnilo datum nabytí účinnosti změny smlouvy, ale nemohlo založit její odpovědnost za přestupek.
72. Jak je uvedeno výše, soud vyložil § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. tak, že za jasný a srozumitelný způsob oznámení je třeba považovat takový způsob oznámení, který si poskytovatel s uživatelem smluvně dohodl, nebo který mohli účastníci vzhledem k okolnostem očekávat. Za této situace proto nepovažoval za nezbytné použít jako analogické vodítko pro výklad aplikované právní úpravy závěry plynoucí z rozsudku ve věci C-375/15, ve kterém se Soudní dvůr věnoval výkladu zcela odlišné právní úpravy. V této věci se Soudní dvůr zabýval výkladem několika ustanovení směrnice o platebních službách na vnitřním trhu, nikoli směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672, která byla do českého právního řádu transponována novelou zákona o elektronických komunikacích č. 374/2021 Sb. Ta do zákona zavedla mj. právě informační povinnost poskytovatele v § 63b odst. 5. Výkladu v této věci relevantní právní úpravy se ale Soudní dvůr v odkazovaném rozsudku nevěnoval.
73. Jak správně poukazuje ve svém vyjádření žalovaný, argumentace žalobkyně, že pozdní rozeslání e-mailů a dopisů toliko ovlivnilo datum nabytí účinnosti změny smlouvy, ale nemohlo založit její odpovědnost za přestupek, se zcela rozchází se zněním i smyslem právní úpravy. Jednostranná změna smlouvy nabude účinnosti pouze za předpokladu, že budou splněny všechny zákonem předvídané podmínky, včetně řádného informování účastníků ve stanovené lhůtě. Poskytovatel se nejprve rozhodne, ke kterému datu hodlá ke změně smlouvy přistoupit a až poté o této změně musí v zákonné měsíční lhůtě vyrozumět účastníky. Úpravu nelze vykládat tak, že nedodržení lhůty pro oznámení lze zhojit tím, že smlouva nabude účinnosti k pozdějšímu okamžiku, než o kterém byli účastníci informováni. Podle tohoto výkladu by k pochybení spočívajícím v nedodržení lhůty ani nikdy dojít nemohlo. Tím by se zákonná úprava, jejímž smyslem je ochrana slabší smluvní strany, vyprázdnila v rozporu s tímto svým účelem.
74. Soud proto setrvává na závěru vysloveném výše, že oznámením o změně smlouvy zveřejněným v klientské sekci žalobkyně nesplnila řádně a včas svou informační povinnost, a to ani v kombinaci s následně rozeslanými notifikačními e-maily a dopisy.

75. Ani druhá žalobní námitka proto není důvodná.

5.3 Postavení žalobkyně jako poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací

76. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné. Podle žalobkyně žalovaný ve vztahu k přestupku podle zákona o ochraně spotřebitele vychází ze závěru, že „Bezpečný internet“ představuje službu, přičemž při aplikaci zákona o elektronických komunikacích tento závěr pomíjí. Je-li „Bezpečný internet“ samostatnou službou, pak zjevně nemůže spadat pod zákonnou definici veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Žalobkyně tudíž při oznamování změny smlouvy nevystupovala v postavení poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, požadavky stanovené v § 63b odst. 5 zákona č. 127/2005 Sb. se na ní tudíž nevztahovaly, a proto nemohla spáchat ani přestupek podle § 118 odst. 14 písm. u) téhož zákona.

77. Soud takovou vnitřní rozpornost neshledal. Souhlasí se žalovaným, že v napadeném rozhodnutí (na str. 12), je správně uvedeno, že pro účely aplikace zákona o ochraně spotřebitele se nemusí jednat o službu, která by vyhovovala definici veřejně dostupné služby elektronických komunikací (k souběhu přestupků podle § 118 odst. 14 písm. u) zákona č. 127/2005 Sb. a podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele srov. rovněž rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2018, č. j. 6 A 182/2016-63, proti němuž podanou kasační stížnost zamítl NSS rozsudkem ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 As 134/2018-50, č. 3851/2019 Sb. NSS). Krom toho, žalobkyně nepochybně vystupovala v postavení poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací při uzavírání smluv o poskytování těchto služeb. Zcela logicky pak ve stejném postavení musela vystupovat i ve chvíli, kdy hodlala v těchto smlouvách jednostrannou změnou zvýšit původně sjednanou cenu.

78. Ani třetí žalobní bod proto není důvodný.

6. Závěr a náklady řízení

79. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

80. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. dubna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu